21/07/2020

Και δεύτερη κατάρρευση στα τείχη του Θεοδοσίου στην Κωνσταντινούπολη

/ Επικαιρότητα

Κατέρρευσε (για δεύτερη φορά) τμήμα από τα ιστορικά τείχη του Θεοδοσίου στην Κωνσταντινούπολη το βράδυ της Τρίτης 14 Ιουλίου 2020. Το ίδιο είχε συμβεί και την 3η Μαΐου 2020, λόγω έλλειψης συντήρησης και αδιαφορίας των τουρκικών αρχών.

Οι τούρκικες αρχές έχουν αφήσει στην μοίρα τους τα ιστορικά τείχη, καθώς δεν έχουν προβεί σε κανένα έργο στήριξης και συντήρησής τους. Το πρόβλημα με τα αρχαία τείχη εντοπίζεται σε μήκος 10 χιλιομέτρων, καθώς η αδιαφορία των τούρκικων αρχών είναι εμφανής. Από τη μία θέλουν να κάνουν την Αγια Σοφιά τζαμί κι από την άλλη αφήνουν τα ιστορικά τείχη της Κωνσταντινούπολης να καταρρέουν.

Ότι η τουρκική κυβέρνηση αδιαφορεί σε μεγάλο βαθμό για τα μνημεία και κυρίως, ότι θα ήθελε να εξαφανίσει οτιδήποτε χριστιανικό είναι γνωστό. Όμως μόνον τα

παραμελημένα μνημεία πέφτουν και είναι προφανές, κρίνοντας και από τις φωτογραφίες που απεικονίζουν τα σημεία της κατάρρευσης ήταν επιβεβλημένη μία επέμβαση των ειδικών, προκειμένου να μην υπάρξει καταστροφή. Και μόνον η ύπαρξη δέντρων που έχουν φυτρώσει πάνω στα τείχη αποτελεί μεγάλο κίνδυνο γι' αυτά.

Αναστηλωτικές επεμβάσεις όμως στα τείχη της Κωνσταντινούπολης δεν έχουν γίνει εδώ και 30-40 χρόνια. Οι τελευταίες μάλιστα στη δεκαετία του '80 παρ' ότι έγιναν στο πλαίσιο προγράμματος με την οικονομική υποστήριξη της UNESCO ήταν τραγικές. Η Τουρκία δέχθηκε πολλές επικρίσεις γι' αυτό αλλά εν τω μεταξύ τα χρήματα είχαν δοθεί και οι καταστροφές είχαν γίνει.

Βασικό πρόβλημα, η προχειρότητα των επεμβάσεων, που περιορίσθηκαν μόνον στην επιφανειακή αποκατάσταση των τειχών με χρήση ακατάλληλων υλικών και κακή ποιότητα εργασίας. Το χειρότερο μάλιστα, εκτός από τις κακοτεχνίες που αλλοίωσαν αισθητικά το μνημείο ήταν ότι καταστράφηκαν πολλά ιστορικά στοιχεία.

Στη σημερινή τους κατάσταση, τα τείχη του Θεοδοσίου εκτείνονται από τον νότο προς τον βορρά και συγκεκριμένα από τον «Μαρμάρινο Πύργο», γνωστό και ως «Πύργο Βασιλείου και Κωνσταντίνου» στην ακτή του Προποντίδας στην περιοχή του Παλατιού του Πορφυρογέννητου στη συνοικία των Βλαχερνών.

Η ιστορία των «θεοφύλακτων» τειχών που παραβιάστηκαν μόνο μια φορά στην ιστορία:

Με τον όρο Τείχη της Κωνσταντινούπολης, αναφερόμαστε στα οχυρωματικά έργα που ολοκλήρωσε ο Θεοδόσιος στην Πόλη το 447 μ.Χ. Τα τείχη συνηθίζεται να αποκαλούνται με το όνομά του, ως θεοδοσιανά τείχη. Η διπλή σειρά τειχών αποτέλεσε σημαντικό πλεονέκτημα της Αυτοκρατορίας και έναν από τους λόγους που η Πόλη άντεξε στις πολιορκίες ανά τους αιώνες, ενώ θεωρείται ακόμη και σήμερα ένα θαύμα της μηχανικής και οχυρωματικό έργο που όμοιό του δεν απαντήθηκε ξανά στον κόσμο. Αυτός είναι και ο λόγος που πήραν το προσωνύμιο «θεοφύλακτα», αφού θεωρούνταν κυριολεκτικά απόρθητα. Παραβιάστηκαν μόνο μία φορά, κατά την πολιορκία των Οθωμανών το 1453 που οδήγησε και στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Από την εποχή που ο ιδρυτής της πόλης του Βυζαντίου, από όπου πήρε και το όνομά της, ο Βύζας, έφτασε στη περιοχή το 667 π.Χ., διέκρινε τη στρατηγική σημασία της τοποθεσίας, καθώς και την ευκολία που παρείχε στην άμυνα, καθώς περικυκλωνόταν από τη θάλασσα σε τρεις πλευρές. Έχτισε λοιπόν τα πρώτα τείχη

στην ξηρά και προς την πλευρά της Θράκης.

Τα τείχη του Βυζαντίου ήταν σαφώς μικρότερα των οχυρωματικών που ακολούθησαν για την Κωνσταντινούπολη. Τα τείχη επεκτάθηκαν πρώτα από τον Ρωμαίο Σεπτίμιο Σεβήρο, στη συνέχεια από τον Μέγα Κωνσταντίνο και πήραν την τελική τους μορφή επί αυτοκράτορα Θεοδοσίου.
Μπροστά από τα τείχη, όπως διαμορφώθηκαν μετά την παρέμβαση του αυτοκράτορα Θεοδοσίου, υπήρχε αμυντική τάφρος βάθους 10μ. και πλάτους 21 μ., η οποία απείχε 15 μέτρα από το εξωτερικό τείχος. Το έξω ή μικρό τείχος ύψους 8 μέτρων, ακολουθούνταν από εσωτερικό περίβολο πριν το μέγα ή κυρίως τείχος που με τη σειρά του είχε ύψος 13 μέτρα και πάχος 5 μέτρα. Ανά περίπου πενήντα μέτρα και στις δύο σειρές τειχών ορθώνονταν πύργοι, 96 σε κάθε τείχος.

Στο τείχος υπήρχαν 10 πύλες εισόδου, μια πολιτική και μια στρατιωτική εναλλάξ και μια πύλη για τον αυτοκράτορα, η περίφημη Χρυσή Πύλη. Υπήρχαν βέβαια και μικρότερες πύλες, είσοδοι στην Κωνσταντινούπολη, γνωστές και ως πυλίδες, που χρησίμευαν για τη μετακίνηση των στρατιωτών στα τείχη, αλλά και για την είσοδο επισκεπτών που ήθελαν να αποφύγουν τα… αδιάκριτα βλέμματα.

Μία από τις αυτές λέγεται πως ήταν και η Κερκόπορτα, το σημείο από όπου βρήκε τρόπο ο Μωάμεθ ο πορθητής να εισβάλει στην Κωνσταντινούπολη το 1453 και να την καταλάβει.

İHA

İHA

İHA

İHA

İHA

Πηγή: σελίδα στο Facebook Αγιά Σοφιά